مردی زنی را بوسید و سپس نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و ماجرا را گفت (و اظهار ندامت کرد). پس الله متعال این آیه را نازل فرمود: «وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ»: «و در دو طرف روز [= آغاز و پایان روز] و ساعاتی از شب، نماز بگزار. بی تردید، نیکی ها بدی ها را از بین می برد».

از ابن مسعود رضی الله عنه به صورت مرفوع روایت است که: مردی زنی را بوسید و سپس نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و ماجرا را گفت (و اظهار ندامت کرد). پس الله متعال این آیه را نازل فرمود: «وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ»: «و در دو طرف روز [= آغاز و پایان روز] و ساعاتی از شب، نماز بگزار. بی تردید، نیکی ها بدی ها را از بین می برد». آن مرد گفت: ای رسول خدا، آیا این حکم ویژه ی من است؟ فرمود: «لِجَمِيعِ أُمَّتِي كُلِّهِم»: «(خیر؛) شامل حالِ همه ی امت من می شود».
[صحیح است] [متفق علیه]

ابن مسعود رضی الله عنه خبر می دهد که مردی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم به نام ابوالیسر زنی بیگانه را بوسید و از این کار پشیمان شد. بنابراین نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و ایشان را در جریان کاری که کرده بود، قرار داد. بنابراین الله عزوجل در شأن او این آیه را نازل کرد: «وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ» یعنی نمازهای دو طرف روز را بخوان که نماز صبح و ظهر و عصر می باشد. «وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ»: همچنین دو نماز اول شب که مغرب و عشاء هستند، بخوان. «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ» که این نمازهای پنجگانه کفاره ی گناهان صغیره از جمله آنچه مرتکب شدی هستند. این بود که آن مرد گفت: «آیا این حکم ویژه ی من است؟» یعنی این مساله تنها کفاره ی مربوط به من است یا حکمی عام برای همه ی مردم است. پس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «شامل حالِ همه ی امت من می شود». یعنی این نمازهای پنجگانه کفاره ی هریک از امتیانم می شود که مرتکب چنین عملی شوند و در حدیث دیگری به روایت امام احمد در مسند به شماره ی (47) آمده است: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَتَوَضَّأُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللهَ تعالى لِذَلِكَ الذَّنْبِ إِلَّا غَفَرَ لَهُ»: «هیچ مسلمانی نیست که مرتکب گناهی شود و سپس وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند و به خاطر آن گناه به درگاه الله طلب مغفرت و آمرزش کند، مگر اینکه بخشیده می شود». و این دو آیه را تلاوت نمود: «وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا»: «و هرکس عمل ناشایستی مرتکب شود یا [با نافرمانی از دستور الله و رسولش] به خود ستم کند [و] سپس از الله آمرزش بخواهد، الله را آمرزنده ی مهربان خواهد یافت». «وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُواْ فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُواْ أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُواْ اللهَ فَاسْتَغْفَرُواْ لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ اللهُ وَلَمْ يُصِرُّواْ عَلَى مَا فَعَلُواْ وَهُمْ يَعْلَمُونَ»: «و [همان] کسانی که چون مرتکب [گناه کبیره و] کار زشتی شدند یا [با انجام گناه صغیره ای] بر خود ستم کردند، الله را به یاد می آورند و برای گناهان شان آمرزش می خواهند ـ و جز الله چه کسی گناهان را می آمرزد؟ـ و بر آنچه کرده اند پافشاری نمی کنند درحالی که می دانند [گناهکارند و الله بخشاینده و توبه پذیر است]». و این از وسعت و گستردگی رحمت الهی نسبت به بندگانش می باشد که نمازهای پنجگانه و نافله را کفاره ی گناهان شان قرار داده است وگرنه هلاک می شدند.